

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 septembrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan și Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017 în cauza penală în privința lui

Meșca Gheorghe xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

1.Prima instanță: 10.03.2014 - 29.03.2017,

2.Instanța de apel: 21.04.2017 - 03.05.2017,

3.Instanța de recurs: 14.07.2017 - 26.09.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 29 martie 2017, Meșca Gheorghe a fost condamnat în baza art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal la 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 6000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a deține funcții publice pe un termen de 7 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Meșca Gheorghe în bugetul de stat a prejudiciului material pentru cheltuielile speciale a Centrului Național Anticorupție în sumă de 8935,05 lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Meșca Gheorghe, activând în calitate de inspector principal al Inspecției de Stat în Construcții, fiind persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind obligat în conformitate cu Fișa de post privind obligațiunile funcționale de a dirija în cunoștință de cauză sectorul de muncă încredințat, să manifeste inițiativă și perseverență, să asigure îndeplinirea întocmai a sarcinilor ce stau în fața sa, să se călăuzească în exercitarea atribuțiilor de legislația în vigoare, să fie obiectiv și imparțial, având obligații în vederea exercitării obligațiunilor de serviciu în strictă conformitate cu legislația în vigoare, iar în conformitate cu Legea privind combaterea corupției și protecționismului nr.900-XIII din 27.06.1996, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, în perioada 13-16 ianuarie 2014, a comis infracțiunea de corupere pasivă, în următoarele circumstanțe: cunoscând cu certitudine faptul că Railean Gheorghe a construit un

magazin-bar pe care urma să-1 gajeze unei bănci comerciale pentru a beneficia de un credit pentru dezvoltarea afacerii sale, iar pentru gajarea bunului imobil construit, acesta mai întâi urma a fi înregistrat la organul cadastral, era necesar de aprobare a procesului-verbal de recepție finală a construcției.

Informând proprietarul construcției că el de curând va pleca în concediu și va reveni peste o lună de zile, iar pentru a urgenta examinarea documentelor acestuia și semnarea procesului-verbal de recepție finală a lucrărilor executate la obiect, a pretins de la acesta mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de xxxxxxxx euro.

La 16 ianuarie 2014, aproximativ la ora 17.00, aflându-se în mun.Chișinău în preajma Inspecției de Stat în Construcții din str.xxxxxxx, în automobilul de model „xxxxxx”, cu n/î xxxxxxxx, a primit de la Railean Gheorghe bani în sumă de xxxxxxxxxx euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale constituie xxxxxxxxxx lei, pentru semnarea și eliberarea procesului-verbal de recepție.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul V.Enachi în numele inculpatului Gh.Meșca, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să fie reîncadrate în baza art.324 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse de 3 luni închisoare, amendă în mărime de 4000 unități convenționale, iar în temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită să fie suspendată condiționat pe un termen de 2 ani, pe motiv că partea acuzării nu a prezentat probe ce ar demonstra că inculpatul a pretins bani anume prin metoda de extorcare de la Gh.Railean; - instanța nu a verificat și nici nu și-a motivat soluția expusă în sentință, care probe directe demonstrează acțiunile de extorcare și prin ce modalitate concret se exprimă ele, pentru a da un conținut clar, determinat și real faptelor prejudiciabile imputate inculpatului; - din declarațiile martorului Gh.Railean nu rezultă că mijloacele bănești au fost transmise prin acțiuni de extorcare; - nu s-a ținut cont de faptul că suma de bani acceptată și apoi primită de Gh.Meșca a fost transmisă de Gh.Railean, după ce i-a fost prezentat procesul-verbal de recepție a lucrărilor, care era deja semnat și pe care erau aplicate ștampilele necesare; - nu au fost stabilite și probate acțiuni prin care ar fi fost lezată libertatea psihică a lui Gh.Railean, de a acționa într-un fel sau altul, ultimul având posibilitatea reală de a refuza în orice moment, având asupra sa procesul-verbal de recepție a lucrărilor semnat; - din probele aduse de acuzare și reținute de prima instanță pentru calificarea acțiunilor inculpatului nu reiese faptul că organul de urmărire penală ar fi dispus de vreo probă, informație obiectivă, precum că inculpatul pune piedici, amenință, impune pe Gh.Railean de a-i transmite careva sume de bani; - la stabilirea pedepsei, instanța de judecată urma să țină cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, de persoana inculpatului, care este caracterizat pozitiv, anterior nu a fost condamnat, pe parcursul activității de serviciu s-a recomandat ca un colaborator disciplinat și ordonat, astfel că scopul corectării și reeducării inculpatului v-a putea fi atins prin aplicarea în privința lui a unei pedepse minime prevăzute din sancțiunea art.324 alin.(1) Cod penal, cu suspendarea executării ei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017, a fost admis apelul avocatului V.Enachi în numele inculpatului, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) Cod procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Meșca Gheorghe recunoscut vinovat în baza art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa de 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 6000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a deține funcții publice pe un termen de 7 ani. În temeiul art.90 alin.(6) Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de 5 ani.

În motivarea soluției, instanța de apel, în urma audierii inculpatului Gh.Meșca, precum și verificând probele administrate de prima instanță, și anume declarațiile martorilor Gh.Railean, S.Railean, V.Guștiuc, I.Platon, M.Barbineagra, V.Cașceev și probele scrise - procesele-verbale de examinare a mijloacelor bănești din 16.01.2014, privind măsurile speciale de investigații și de consemnare a măsurilor speciale de investigație din 17.01.2014, de cercetare a documentelor din 14.02.2014, de ridicare și de cercetare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 11.02.2014 și 13.02.2014, raportul de expertiză a actelor nr.14 din 16.01.2014, CD-ul, care conține interceptări/imagini privind modul de transmiterea banilor de către Gh.Railean și primirea acestora de către Gh.Meșca, dându-le o apreciere din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a conchis, că acestea, în ansamblu, confirmă vinovăția lui Gh.Meșca în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal - corupere pasivă, exprimată prin pretinderea și primirea a unor oferte, bani sau alte bunuri, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru alte persoane, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției, săvârșită cu extorcarea de bani, deoarece inculpatul a acționat cu un scop unic, de profit și îmbogățire fără just temei, iar pentru atingerea acestui scop, în calitatea sa de inspector principal al Inspecției de Stat în Construcții, a acționat contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută.

La fel, instanța de apel, verificând temeinicia individualizării pedepsei penale în privința lui Gh.Meșca, a conchis că prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, din care motiv, reținând dispozițiile art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, a concluzionat de a casa soluția primei instanțe în partea individualizării pedepsei penale, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Astfel, instanța de apel, reținând că infracțiunea comisă de inculpat, potrivit art.16 Cod penal, se califică ca infracțiune gravă, care prevede doar pedeapsa principală cu închisoare de la 5 la 10 ani și pedepsele complementare amendă și privarea de dreptul de a ocupa anumite

funcții publice sau de a exercita o anumită activitate, care sunt obligatorii, că ultimul a recunoscut vina parțial, că anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv, a ajuns la concluzia că soluția primei instanțe este una corectă, precum că corectarea și reeducarea inculpatului Gh.Meșca poate avea loc cu aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu amendă în mărime de 6000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a deține funcții publice pe un termen de 7 ani, astfel, după cum a stabilit prima instanță.

Totodată, instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a purces la operațiunea de individualizare a pedepsei sub aspectul executării acesteia, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real, or, sub aspectul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului pe un termen de probațiune.

Respectiv, instanța de apel, reținând dispozițiile art.62-71 Cod penal, precum și circumstanțele reale ale cauzei, a concluzionat că modalitatea de executare aleasă de prima instanță și stabilită inculpatului nu este în corespundere cu principiul proporționalității, reieșind din fapta comisă, urmările produse, persoana inculpatului și situația familială a acestuia.

Instanța de apel a menționat că, reieșind din materialele administrate în instanță, și anume din extrasul din fișa medicală a bolnavului de staționar (perioada 18.04.2017-21.04.2017) eliberat de Institutul de Cardiologie, rezultă că Gh.Meșca prezintă diagnosticul - hipertensiune arterială gr.III, cardiopatie hipertensivă cu disfuncția funcției diastolice, risc adițional înalt; insuficiență de valvă tricuspidă de gr.II; urgență hipertensivă extremă, encefalopatie hipertensivă acută cu sindrom cefalgic și vestibular; IC II NYHA II, stadiul A; hipercolesterolemie moderată; micronefrolitiază bilaterală, iar soția acestuia - M.Meșca, se află la evidența medicului neurolog, cu diagnosticul de radiculopatie dreapta prin hernie de disc, inclusive și mama acestuia este încadrată în gradul întâi de invaliditate și necesită îngrijire permanentă din partea altor persoane.

Reținând aceste circumstanțe, instanța de apel a conchis că inculpatul nu prezintă pericol pentru societate și izolarea lui de societate nu este într-o măsură necesară și echitabilă în coraport cu persoana acestuia și fapta comisă, ținându-se cont și de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, aspecte ce au conturat concluzia că în privința inculpatului pot fi aplicate prevederile art.90 Cod penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că incorect instanța de apel a considerat necesar aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința inculpatului, reținând starea de sănătate a

acestui, pe când infracțiunea pe care a comis-o prezintă pericol pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora; - nu a ținut cont instanța că doar motivat se poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, pe când aplicând norma menționată, instanța a invocat doar starea de sănătate a inculpatului, care nu este suficientă întru a concluziona că corectarea lui este posibilă și fără executarea reală a pedepsei închisorii; - instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Judecând recursul în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, totodată ținând cont și de opinia avocatului V.Enachi în numele inculpatului Gh.Meșca expusă în referință, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal consideră că recursul declarat de procuror urmează a fi admis, din alte motive, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu prevederile art.434 Cod de procedură penală, Colegiul penal, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Totodată, instanța de recurs reiterează că, în conformitate cu cele stipulate în art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Colegiul penal lărgit atestă că, procurorul critică soluția instanței de apel în aspectul că instanța neîntemeiat a dispus în privința inculpatului suspendarea executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune, fără a-și motiva soluția, și a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, temeiuri prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală

Analizând temeiurile date în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Totodată, Colegiul reține că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel referitor la pedeapsa principală aplicată inculpatului care, în opinia sa, neîntemeiat a fost suspendată condiționat pe termen de probațiune, considerând că instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

La acest capitol Colegiul penal atestă că, conform art.75 Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei

care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin sentință inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 6000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a deține funcții publice pe un termen de 7 ani.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungând la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Conform părții descriptive a deciziei, instanța de apel a menționat că, la aplicarea pedepsei, prima instanță a ținut cont de gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, precum și de persoana inculpatului, care anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv, are familie, părinți în etate, iar până la comiterea infracțiunii a dus un mod de viață responsabil și corect. În continuare, instanța a considerat că prima instanță corect a reținut aceste circumstanțe ca atenuante în seama inculpatului și just a individualizat și stabilit durata și cuantumul pedepsei.

În continuare, după efectuarea acestei proceduri de individualizare și stabilire a duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare a acesteia, dar în aspectul de *executare a pedepsei deja stabilite*, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa aplicată inculpatului, acesta trebuie să o execute real ori sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi trasă concluzia că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă.

Anume sub acest aspect, instanța de apel a considerat că pedeapsa stabilită nu este în corespundere cu principiul proporționalității, sub aspectul că prima instanță nu s-a expus asupra modului de executare, având în vedere fapta comisă, urmările produse, persoana inculpatului și situația familială a acestuia. Colegiul remarcă că, instanța de apel, reținând situația familiară a inculpatului, care se află la evidența medicului cardiolog, iar soția acestuia se află la evidența medicului neurolog și mama inculpatului, care este încadrată în gradul I de invaliditate și necesită îngrijire permanentă din partea altor persoane, just a ajuns la concluzia că scopul pedepsei va fi atins prin suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Gh.Meșca, pe un termen de probațiune.

La fel, Colegiul penal reține că, cu toate că s-a dispus ca pedeapsa închisorii aplicată inculpatului să fie suspendată condiționat pe un termen de probațiune, pe lângă pedeapsa principală acestuia i-a fost aplicată și pedeapsa complementară care, alături de cea principală, îndeplinește funcția de constrângere, de reeducare și de exemplaritate, și aceasta, de asemenea este menită să completeze represiunea instituită prin pedeapsa principală, de unde rezultă că

prin aplicarea pedepsei principale și a celei complementare stabilite inculpatului Gh.Meșca, se va realiza scopul pedepsei de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni.

În concluzie, Colegiul penal apreciază că, la aplicarea pedepsei lui Gh.Meșca sub aspectul modalității de executare, pe de o parte, au fost respectate toate garanțiile conferite, atât de dispozițiile legale procesuale, cât și de cele ale Convenției pentru Apărarea Dreptului Omului și a Libertăților Fundamentale, a căror finalitate, prin tragerea la răspundere penală, în condițiile stabilirii vinovăției inculpatului, corespunde și caracterului determinant al pedepsei, care pe de altă parte, va atinge scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului și va asigura reintegrarea sa socială, nefiind absolut necesară izolarea lui de societate.

Prin urmare, temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat de procuror, dat fiind faptul că acesta poate fi aplicat numai în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, pe când instanța de apel, respectând prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, și-a argumentat soluția în partea suspendării executării pedepsei aplicate pe termen de probă, care cuprinde motivele ce au stat la baza soluției adoptate.

Totodată, Colegiul penal conchide că, la examinarea cauzei atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au ținut cont de prevederile art.8 Cod penal, și anume de faptul că caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilește de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

După cum rezultă din actele cauzei, fapta constatată a fost săvârșită de inculpat în perioada 13-16 ianuarie 2014.

Sanțiunea art.324 alin.(2) Cod penal, la momentul săvârșirii faptei, se pedepsea cu închisoare de la *5 la 10 ani* cu amendă în mărime de la *1000 la 3000 unități convenționale* și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la *2 la 5 ani*.

Potrivit modificărilor operate prin Legea nr.326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014, sanțiunea art.324 alin.(2) Cod penal are următorul cuprins „se pedepsește cu închisoare de la *5 la 10 ani* cu amendă în mărime de la *6000 la 8000 unități convenționale* și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la *7 la 10 ani*”.

Prin urmare, instanțele de fond, eronat i-au stabilit inculpatului pedeapsa reieșind din modificările operate în sanțiunea art.324 alin.(2) Cod penal prin Legea nr.326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014, deoarece urmau să țină seama de prevederile art.8 Cod penal și să-i aplice pedeapsa prevăzută de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei - 13-16.01.2014.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul și stabilind prezența temeiului prevăzut de art.427 Cod de procedură

penală, urmează să caseze hotărârile instanțelor de fond, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația inculpatului.

Astfel, Colegiul penal conchide că eroarea comisă de instanțele de fond este necesar a fi corectată, prin admiterea recursului ordinar declarat de procuror, din alte motive, cu casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei inculpatului și, în această parte, se va pronunța o nouă hotărâre.

La stabilirea pedepsei, ținând seama de gravitatea faptei săvârșite de inculpatul Gh.Meșca, de persoana acestuia, care anterior nu a fost condamnat, de scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de cumulul circumstanțelor atenuante reținute de instanțele de fond enumerate *supra*, Colegiul penal consideră că corijarea și reeducarea lui Gh.Meșca poate avea loc fără izolare de societate.

7. În conformitate cu art.424 alin.(2), 434, 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, din alte motive, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017 și sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 29 martie 2017, în partea stabilirii pedepsei lui Meșca Gheorghe, rejudecă cauza și pronunță în această parte o nouă hotărâre, după cum urmează.

Lui Meșca Gheorghe, recunoscut vinovat în baza art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal, i se stabilește pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a deține funcții publice pe un termen de 3 (trei) ani. În temeiul art.90 alin.(6) Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii stabilite lui Meșca Gheorghe pe un termen de probațiune de 5 (cinci) ani.

Celelalte dispoziții ale hotărârilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 octombrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun